

XXII. évfolyam, 12. szám

Ára : 1 lej

2021. DECEMBER

Sík Sándor Karácsonyi álom

Magyar karácsony fekete-fakója
És minden, ami mostani, múltjon,
Száz picit gyertya gyújtatlan gyúljon,
Csillagos álom pelyhes takarója.
Álom, álom karácsonyi álom! -

Álom, álom... Betlehemben
Kicsike Jézus megszületett.
Szép Szűz Mária, egek ékessége,
Mi bűnös lelkünk egy édessége
Csókkal hajol a jászolka tövébe,
Kicsi Jézuskára rájanevet.
Édes kicsi Jézus, mindenlátó Jézus,
Ügyefogyott népre, ránk mosolyog
Csilló levegő-égben, boldog fényességben
Nekünk dalolnak angyali karok.

"Dicsőség, dicsőség mennyben az Istennek,
Békesség, békesség földön az embernek!"

Álom, álom... Kegyes kicsi Jézus,
Panaszkodjunk-e teneked?
Okos kicsi Jézus, igazlátó Jézus,
Hiszen te jól tudsz mindeneket!
S te, fényes szép angyalsereg,
A békességet is ismered!
A békesség - te jól tudod, - meleg cipő:
És édesanyja a bánási búza.
A békesség a nagy hegyek nyugalma:
És homlokukat a Táttra koszorúzza.

A békesség egy csendes kicsi napsugár talán,
Amely a mély komoly vizek tükrén remeg:
De máshol még nem látják szegény magyar szemek,
Csak Pozsony ős Dunáján és Szent Anna taván,
A békesség a kassai harangszó,
S a székely falukon a pásztorok miséje
Kétszerte szent!...
Dicsőség a magasban... Kicsi Jézus,
Tedd, hogy legyen békesség idelent!
Dicsőség, dicsőség a magasságoknak,
Békesség a földön, békesség, békesség
Szegény magyaroknak.

Év végén, advent szellemében, a Megváltó születésének ünnepére készülve adjunk hálát a múltó esztendő sikereiért, és elsősorban egymásért! Vegyük számba a hiányosságokat is, hogy szilveszterkor újjult erővel nézhessünk az új esztendő elé! Ez az esztendő is a megpróbáltatások éve volt, de az ideai adventi készülődésünk és a karácsonyi örömünk fénye betakarja a körülöttünk levő világ terheit és a mindennapjaink sok bizonytalanságát. Így lépünk reménységgel az Úr 2022. esztendéjébe!

Az értünk földre szállott és minket magához hívó Istenember adjon mindannyiunknak békességet, megelégedettséget, örülni tudó szívvel megszentelt karácsonyi ünnepeket és egy Boldogabb Új Évet!

László István plébános

A földre szálló Isten a szívem jászolában szeretne megszületni!

Emberi életünk sokszor előforduló magatartása, hogy nem szeretünk várni, nem szeretünk végig járni egy folyamatot, életünk legtöbb stádiumában siettetnénk az időt, sőt bizonyos szakaszokat legszívesebben ki is hagynánk. Szeretnénk azonnal a csúcson lenni, a célba befutni fáradság és küzdelem nélkül. Csak legyünk túl a gyerek fejlődésének sírós, hasfájós szakaszán, hogy ne kelljen éjjelenként felkelni hozzá! Jaj, csak lennénk már túl a fiunk-lányunk kamaszkorán, nehezen viseljük ezt az állandó feszültséget! Milyen jó lenne mosolyogva, pózolván megjelenni a diplomaosztón, keserves vizsgaidőszakok nélkül! Milyen jó lenne egyből főnöki beosztásból osztani az ést másoknak, s elkerülni azt a szakaszt, amikor mások ugráltatnak, netán megaláznak engem! Egyből tudni minden fogását a munkámnak, kihagyva a sokszor kudarcokkal teli betanulási szakaszt. Milyen sok gyerek és kamasz szeretne máris felnőtt lenni, s ezért meg is próbál minden erejével annak látszani. A betegek szeretnének rögtön egészségesek lenni, átugorva a lábadozás fájdalmas és tehetetlenebb szakaszát.

Karácsonykor azt a szent eseményt ünnepeljük, hogy az Úr Jézus, az élő Isten Fia, az Atyával egylényegű fiú teljes egészében magára vette az emberi sorsot. Kicsiny, tehetetlen gyermekként kezdte, mint mindegyikünk, aki rászorult szülei gondoskodására. Nem hagyott ki életében egyetlen stádiumot sem, a nehéz és fájdalmas szakaszokat sem. Mennivel "istenibb" lehetett volna a megváltás, gondolhatnánk, hogyha egyből a húsvéti dicsőség felragyogtatásával kezd, s azzal is fejezi be! Feltehetjük a kérdést: *Miért kellett anyyi mindenben átmennie, olyan sok megalázást,*

folytatás a 3. oldalon

Év végi beszámoló

Tisztelt olvasók, falustársak!

Sikeresen befejeztük a DC 102, Szeltersz útjának az aszfaltozását. Ez a projekt tartalmazta még a Kicsi út, Kurta utca, Templom utca és a Sós kút előtti térnek az aszfaltozását. Ezt a pályázatot lezártuk, az Európai Unió átutalta/visszaadta a teljes pályázat támogatási összegét.

A szociális konyhánál hamarosan megtörténik a munkálatok hivatalos átadása. Reméljük, hogy a jövő tavaszig visszakapjuk ennek a pályázatnak az önrészét is, és akkor ezt a pályázatot is sikeresen lezárjuk.

Sajnos az idén, mivel 40-50%-al megdrágultak az építkezési anyagok, a kivitelező cégek nem akarták folytatni a kiszereződött munkálatokat, ezért nem annyira látványos a fejlődés.

Hátra van még a minisztériumi pénzből finanszírozott pályázat, amely ugyancsak az utcák aszfaltozását foglalja magába. Mivel a fent említett okok országos szinten érintették a munkálatokat, ezért a kormány rendeletet hozott arra vonatkozóan, hogy a pályázatokban meg lehessen emelni az anyag árakat. Így a félbeszakadt munkálatokat ősszel kezdték folytatni. Az utcák elő vannak készítve az aszfaltozásra: a kövezés megtörtént, a sáncokat megöntötték, ahol szükség volt, támfalakat építettek, de, mivel az időjárás nem engedte meg, ezért az idénről elmarad, és tavasszal kezdik el az utcák aszfaltozását. Ez a pályázat a következő utcák feljavítását foglalja magába: Lövete pataka, Nádpataka, Lázuta, Égei utca, Demeter utca, Györgypál utca, Gábos utca, Újnegyed, Cigánykert (itt még az előkészületek teljesen nincsenek készen).

A napközi otthon építkezése a régi CEC udvarán leállt, csak az alapozási munkálatokat végeztük el, de aláírtuk a szerződés módosítást az anyagár emelkedésére vonatkozóan. Tavasszal folytatódnak ott is a munkálatok.

Szerződést kötöttünk Átaljáró-Csondorja mezei út javítására. A tereprendezés elkezdődött, de, mivel az időjá-

rás nem engedi, tavasszal folytatják a munkálatokat.

A karulyosi vízvezetési munkálatoknál a fővezeték sikeresen teljesen lefektetni, hátra van még a források befogása, Iloszában a tisztító állomás kialakítása és a temető melletti tisztító állomás létesítése. 2022 év végéig be kell fejezzük ezt a pályázatot. Reméljük, augusztusig be is fejeződnek a munkálatok.

Nádpatakában is sikerült a kanalizáláshoz a csöveket lefektetni, az átemelő pompát kialakítani, várjuk az áramszolgáltatót, hogy csatlakoztassa rá az áramot, és akkor ott is elindulhat a kanalizálás. Sajnos az idén is volt árvizünk, Kövespataknál elvitte a víz a támfalat, zuhogót, veszélybe került egy családi ház. Ősszel kaptunk az államtól támogatást, és el is kezdték a munkálatokat. A lakott területen belül, Kútoldala hídjától a csengettyűig a támfal visszaépítése idén befejeződik. Külön kaptunk partvédelemre 1000000 lejt, ez magába foglalja Bálint Györgyektől be egészen Kútoldal hídjáig a Kövespatak medrének a megerősítését, támfalak építését. Erre most készül a tanulmány, tavasszal lesznek meghirdetve a munkálatok, ha a közbeszerzés gördülékenyen lejár, akkor a nyár folyamán elkezdődhet a kivitelezés is.

A Megyei Tanács aláírta a szerződést a Somsarjú patakánál lévő átereszek kicserélésére vonatkozóan, tavasszal elkezdik a munkálatokat.

A pandémia miatt elmaradtak a kulturális tevékenységek. Még most is nagyon bizonytalan időszaknak nézünk elébe, nem lehet tudni, hogy a koros bálók megrendezhetőek lesznek-e?

Jó egészséget, áldott ünnepeket és sikereiben gazdag, boldog új évet kívánok minden lövéteinek, éljen itthon vagy bárhol a nagyvilágban!

Mihály Dénes, polgármester

Köszönet

A lövétei Székely Mózes Általános Iskola Munkaközössége meg szeretné köszönni mindazoknak a támogatásait, akik hozzájárultak az intézmény megfelelő működéséhez. Köszönetet mondunk Lövete Közbirtokosságának, a Helyi Tanácsnak és a Polgármesteri Hivatalnak, a Lövetei Szülők Egyesületének, Verebes Erikának, aki a végzősök számára a "Lövetei Magyar Diák" díjat biztosítja, Orbán Zoltánnak és családjának, akik minden évben mikuláscsomaggal örvendeztetik meg iskolánk gyerekeit, a szentegyházi Szent Gellért Alapítvány adományát és a kecskeméti Máltai Szeretetszolgálatnak a "cipősdoboz" adományokat.

Mindenkinek áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog, eredményekben gazdag új évet kíván a lövétei Székely Mózes Általános Iskola munkaközössége!

Silye Erika, iskolaigazgató

FELHÍVÁS

Januárban, mivel az első szombat újév napjára esik, ezért az erdei részen a szemétygyűjtés áttevődik január második szombatjára, azaz 8-ára. Megértésüket köszönjük.

Polgármesteri Hivatal

Kellemes karácsonyi ünnepeket és sikereiben gazdag, boldog új évet kíván Lövete község önkormányzata nevében

Mihály Dénes polgármester és

Györgylőrincz Ernő alpolgármester

Lövete Közbirtokosság Vezetőtanácsa áldott karácsonyt és boldog új évet kíván mindenkinek, közbirtokossági tagnak, falustársnak és minden kedves olvasónak!

folytatás az 1. oldalról

fájdalmat, üldözést, fáradalmat túrnie? Anélkül nem lettünk volna megváltva? Úgy látszik, hogy nem! Isten magára akarta venni az ember sorsát maradéktalanul, hogy megmutassa az értelmét, az értékét életünk minden egyes pillanatának, s hogy mellettünk álljon, segítsen a legnehezebb helyzetekben is.

Milyen nehezen felfogható alázat és egyszerűség mutatkozik meg a Szent Család életében. József, Mária és a kisdéd Jézus látszólag teljes kiszolgáltatottságban vergődik a hatalmasok, a gazdagok akaratának hálójában. Augusztusz császár parancsának engedelmeskedve érkeznek Betlehembe, épp, amikor a kismamának a legnagyobb nyugalomra és kényelemre lenne szüksége. Jászolba fektetik az újszülöttet, mert a gazdagok nem adnak szállást a fáradt, szegényes vándoroknak. Néhány nap múlva menekülniük kell az országból is Heródes gyilkosai elől. Mégis - ebben a látszólagos kiszolgáltatottságban, az igazságtalan indulatok és az ártatlan szenvedés hálójában vergődve is töretlenül bontakozik, megvalósul a mindenkinél hatalmasabb Isten megváltó terve. Augusztusz és Heródes, a nagyok, a hatalmasok, a gazdagok - ők az eszközök. Az Úr Jézus földi életében továbbra is ez az egyszerűség, alázat, a fáradalmak és szenvedések türelmes elviselése dominál. Názáreti munkás hétköznapijai, tanítványainak türelmes formálgatása, az újra és újra, fáradhatatlanul gyakorolt megbocsátás, az igazságtalan vádaskodások elviselése, a kereszthordozás, a kínhalál keserves órái a kereszten - Jézus mindezt tudatosan és szabadon magára vette, semmit nem utasított el belőle, holott Ő megtehetette volna. Az Úr Jézus azzal, hogy kisgyermekként született közénk, hogy végig élte az emberi sors minden hányatottságát, türelmesen végig járta a saját útját, annak nehéz szakaszaival együtt, megszentelte a mi életünk minden egyes percét is. Azokat a stádiumokat is, amiknek mi nem sok értelmet tulajdonítunk.

Karácsony üzenete, hogy teljes valónkkal ott lenni a jelenben, szeretni azokat, akikkel épp ott és akkor sodor össze az élet, örülni annak, aminek ott és akkor örülhetünk. Tanulni abból, amiből tanulnunk kell, sírni és bánkódni azon, ami fáj, összeszorított fogakkal végig csinálni azt, ami nehéz, hogy utána megerősödve kerüljünk ki belőle. Az Úr Jézus minderre példát mutatott. Végig csinálta velünk együtt, hogy bármikor belekapaszkodhassunk, bármikor erőt meríthessünk az Ő jelenlétéből. Ne akarjunk kihagyni semmit az életünkéből, mert fontos ajándékokat, Isten jelenlétének számos örömteli megtapasztalását szalasztanánk el vele!

Az idei karácsonykor ismét szól az angyalok békeüzenete. **"Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarató embereknek!"** (Lk 2,14) Kérjük a Megváltót, hogy költözzön szívünkbe a béke! Töltse el családjainkat és az egyházközség életét az Istentől jövő igazi békességgel! Sokszor békétlenek vagyunk, egymás ellen fordulunk, mert ellenséget lá-

tunk embertársunkban. Gyakran türelmetlenek vagyunk, és engedjük, hogy indulataink vezessenek minket, s emiatt nyugtalanságot keltünk magunk körül. Igen, Istennek kell eljönnie az emberek békétlen világába, hogy békesség legyen köztünk.

Karácsonykor Ő valóban eljön, a Békesség Istene, a Béke Fejedelme a földre száll, hogy megteremtse a békét. Fogadjuk el tőle ezt a nagy ajándékot: az isteni nyugalmat és békés lelkületet, amelyre mindannyiunknak szüksége van a 2021-es vírusos, reménytelen, nyugtalan és békétlen esztendő végén és természetesen jövőre is. Az önmagát nekünk ajándékozó Isten azt várja, hogy önmagamat adjam neki ajándékként. A földre szálló Isten a szívem jászolában szeretne megszületni és megpihenni.

Tódor Attila

A HÁZSZENTELÉSEK BEOSZTÁSA 2021/2022

2021. DECEMBER 27. - HÉTFŐ, indulás 8³⁰

I. csoport: Kőgyakra→Újnegyed→Gábos utca→Cigánykert→Köves patakig.

II. csoport: Köves patak Csató felőli része (György Lászlótól)→Kút oldala→Csató (jobb oldal kifelé)→Kerekmező→(másik oldal visszafele) a csengettyű melletti üzlettől jobb felől felfele a Kicsi út→Miklós Dénesig.

2021. DECEMBER 28. - KEDD, indulás 8³⁰

I. csoport: Orbán Lőrincnétől→Központ→Kurta utca→Plébánia→II. Tíz (Víz melletti út)→Sóbástya kifelé mindkét oldalon→Sóskútig.

II. csoport: Újfalu: ifj. György Ferenctől (jobb oldal felfele)→Nádpataka→Pósfalu (másik oldal visszafele)→Pál Sándorig.

2021. DECEMBER 29. - SZERDA, indulás 8³⁰

I. csoport: III. Tíz (Lázár Jánosnétől)→Égei utca→Györgypál utca→Demeter utca→III. Tíz→IV. Tíz, Mag Istvántól→Kicsi Márton utca→Kovács szer, Ladó Andrásig.

II. csoport: Vásárcsatorna: Sata Szabolcstól (mindkét oldal befele)→Kardé utca→Motros utca (jobb oldal kifelé→másik oldal visszafele). Du.: Gál Jánostól→Gál utca (jobb oldal kifelé→másik oldal visszafele)→Kórház→Gerőkert.

2022. JANUÁR 6. - CSÜTÖRTÖK, indulás 11⁰⁰
Intézmények.

2022. JANUÁR 8. - SZOMBAT, indulás 9⁰⁰
Szeltersz.

2022. JANUÁR 9. - VASÁRNAP, indulás 13⁰⁰
I. csoport: Somkőháta→Kalibáskő→Lenkút.
II. csoport: Kirulyfürdő→Köves patak.

"Jézuska a szeretet, a varázs, a remény, a hit és a boldogság."

Egy édesanya egyszer egy kis papirosra kapta a kérdést lányától: "Anya, te vagy a Jézuska?" Amit válaszolt neki, abból vallástól, szokásoktól függetlenül mindenki meríthet ötleteket az egyszerű elkerülhetetlenül bekövetkező vallomáshoz:

"Kedvesem!

Nagyon jó kérdést tettél fel, és tudom, hogy már egy ideje gondolkozol rajta. Szeretnék jól válaszolni neked, de nem is olyan könnyű.

A válasz az, hogy nem, nem én vagyok a Jézuska. Az ajándékokat én hozom, ez igaz. Én figyelek rád hónapokon át, hogy tudjam, mi okozna neked igazán örömet. Én választom ki, és én is csomagolom be őket, pont úgy, ahogy az én anyukám is tette, amikor még kislány voltam, és ahogy az ő anyukája is annak idején. (És igen, Apa is segít benne.)

Elképzelem, ahogy majd te is megteszed ezt a te gyerekeidért, és tudom, hogy mekkora öröm lesz látnod az arcukat, amilyen izgalommal bontják ki az ajándékaikat, és jobban ragyognak, mint a karácsonyfa.

De te sem leszel ettől Jézuska.

A Jézuska hatalmasabb, mint bármelyik személy, és jóval régebb óta végzi a dolgát, mint amióta mi élünk. Amit ilyenkor tesz, az egyszerű, de nagyon fontos. Megtanítja a gyerekeket arra, hogy hogyan higgyenek valamiben, amit nem látnak a saját szemükkel, vagy nem tudnak megérinteni.

Ez egy nagy feladat, és nagyon fontos feladat. Az életed során mindig szükséged lesz arra, hogy hinni tudj: magadban, a barátaidban, a tehetségben, a családotban. Szükséged lesz arra is, hogy hinni tudj olyasmiben, amit nem tudsz megmérni, nem tudod a kezébe fogni, vagy bizonyítani, hogy létezik. Ilyen például a szeretet, az a hatalmas erő, ami onnan legbelülről világítja be az életed, még a legsötétebb, leghidegebb pillanatokban is.

A Jézuska egy tanító, és én a tanítványa vagyok. Igyekszem jól csinálni. Most már ismered a titkot is, hogy hogyan jut be a házakba láthatatlanul, hogy a fa alá tegye az ajándékokat: azok az emberek segítenek neki, akiknek a szívét örömmel töltötte meg.

Az olyan emberek, akiknek tele van a szívük szeretettel és örömmel, mint Apa és én, segítünk a Jézuskának megtenni valamit, ami amúgy lehetetlen lenne, ha jobban belegondolsz.

Úgyhogy nem, nem én vagyok a Jézuska. Jézuska a szeretet, a varázs, a remény, a hit és a boldogság. De az ő csapatában vagyok, és most már te is benne vagy. Segítesz?

Szeretlek,

Anyá"

(Forrás: Könyvtitok)

Márai Sándor: December

"Ez a hónap az ünnep. Mintha mindig harangoznának, nagyon messze, a köd és a hó fátylai mögött.

Gyermekkorunkban e hónap első napján árkus papírra, kék és zöld ceruzával, karácsonyfát rajzoltunk, karácsonyfát, harmincegy ággal. Minden reggel, dobogó szívvel, megjelöltük, mintegy letörtük e jelképes fa egyik ágát. Így közeledtünk az ünnep felé. E módszerrel sikerült a várakozás izgalmát csaknem elviselhetetlenné fokozni.

[...]

Most, hogy az ünnep közeledik, meglepetéssel észlelem, mintha még mindig várnék valamire. [...] Annyi karácsony múlt el, egészen sötétek, s aztán mások, csillogók, melegek és szagosak, annyi ünnep, s még mindig itt állok, a férfikor delén, őszülő fejjel, tele kötelezettséggel és ígérettel, melyeket az Angyal sem tudna már beváltani: s még mindig várok valamire.

Néha azt hiszem, a szeretetre várok. Valószínűleg csillá-píthatatlan ez az éhség. Aki egyszer belekóstolt, holtáig ízlelni szeretné. Közben már megtudtam, hogy szeretetet kapni nem lehet, mindig csak adni kell, ez a módja. Megtudtam azt is, hogy semmi nem nehezebb, mint a szeretetet kifejezni. A költőknek nem sikerült, soha, a költőknek, akik az érzelmek és indulatok minden árnyalatát rögzíteni tudják szavaikban. A szeretetnek nincs színfoka, mint a gyöngédségnek, nincs hőfoka, mint a szerelemnek, Tartalmát nem lehet szavakban közölni: ha ki mondják, már hazugság. A szeretetben csak élni lehet, mint a fényben vagy a levegőben. Szerves lény talán nem élhet másképp, csak a hőben, a fényben, a levegőben és a szeretetben."

Karácsonyra hangolódva

Először az adventi koszorút készítjük el, s meggyújtunk rajta egy gyertyát. A központban is megépül a nagy adventi koszorú, és kigyúl egy fény advent első vasárnapján. Elkezdődnek a róráté, hajnali misék. Második gyertya után karácsonyi fényekbe borul a központ és a falu többi része is. Harmadik gyertya: elkezdődnek a Szent Család kilencedek, csoportonként. Hála Istennek még több csoport végzi most is, habár vannak utcák, ahol már meghalt a vezető, és nincs, aki folytassa az előimádkozást. Megkezdődnek a templomi énekkari próbák, készülve karácsonyra. Ezelőtt volt felnőtt Betlehemes, Jézus Krisztus születését adták elő. Ma már a negyedik és nyolcadik osztályosokat tanítja be György Gabriella hittantanárnő, és éjféle szentmise előtt a nyolcadikosok, karácsony napján a kicsi mise előtt a negyedikesek adják elő a kis színdarabot, amely a Betlehemmel kapcsolatos, bizonyára már javában folynak a próbák. A negyedik gyertyagyújtás után befejeződik a Szent Család-járás. A Szent Család kilencedet úgy végezzük, hogy a Szent Család képét egy égő gyertya kíséretében házról házra viszzük. Még csak egy dolog van hátra, ami, azt hiszem, egy kicsit melegebbé teszi a lelkünket, ha odatekintünk a dí-

folytatás az 5. oldalon

Pandémia emlékkönyvébe

Reményeim szerint utoljára került terítékre nagy plénumban az online oktatás, annak módszerei, platformjai, mindenféle felhasználási lehetőségei.

Ez az alkalom a tanítók körzeti módszertani találkozója volt, az elmúlt héten, amikor a szomszédos települések tanítói meghívásunkra iskolánkba érkeztek egy kis szakmai beszélgetésre és kötetlen kis női "csacsogásra", ami, valljuk be őszintén, előbb-utóbb szakmázásba torkollik, ha két tanító szót vált egymással.

A felénk tolmácsolt kérés az volt, hogy az online oktatásban szerzett tapasztalatainkat osszuk meg egymással, erre volt az utalásom a cikk bekezdésében. Az, hogy erre készültem, okot adott arra, hogy ismét magamba nézzek, azokból az élményekből merítkezzek, amelyek most már majdnem két éve a mindennapjaink része.

Nagyon sok mindent kellett megtanulni a pandémiában: mélyvízbe dobtak 2020 tavaszán, anélkül, hogy úszni tudtunk volna, vagy mentőmellényt adtak volna ránk. Az a vicc jutott eszembe ennek kapcsán, ami a cigány úszástréningjének lényege: Kápálóddzá! Ennek a kápálóddzásnak egy kicsit rendezettebb változatát élhettük meg a tavalyi évkezdéskor, azaz október után, amikor újfent az online oktatás buktatóit próbáltuk egyengetni. Idén ősszel már kicsit kilátszott a fejünk a vízből, éreztünk némi biztos talajt a lábunk alatt. Kicsit süppedős, kicsit bizonytalan, de mégis valami a régi világból.

Nos, azt hiszem, kijövök a vizes analógiából, még a végén belenyuvadok...

Idén (tavalyhoz képest) nagy bizakodással

kezdtem el a tanévet, hisz azt mondták, bármi lesz a járvánnyal, így is, úgy is iskola az lesz. Kőbe vésve viszont semmi nincs nálunk, így meglepődve? (á, dehogy!) vettem tudomásul, hogy vakációzni kell, ha akarunk, ha nem.

Ezek a húzd meg, ereszd meg ritmusok, az iskola körüli mindenféle járványkezelési hercehurca senkiben sem marad nyomtalan. Sajnálkozva veszek észre magamon olyan változásokat, amiket ez okozott: elhidegülés, egyféle lustaság és egy állandó frusztráció, hiányérzet. Mivel precedenst teremtettünk online oktatással, azt hiszem, nem fog ez máról holnapra csak úgy eltűnni, bármennyire "normális" lesz majd a világ. A tanulságokat viszont levonhattuk: iskola nélkül nem működik a társadalom rendesen, nem működik maga az iskola. A tanítás, a nevelés az magáért beszél. Bizonyossá vált, hogy a mi munkánk nem pótolható csilivili platformokkal, szépen összeállított bemutatókkal. És ennek örülök, mert néha eszembe jutott, hogy vajon hová fog fejlődni a világ, egyszer csak nem-e mondják, hogy kedves Mag Otti, holnaptól nem kell már jönni, hisz ott a nemtudommilyen vívmány, ami helyettesíti a munkádat. Ez nem jelenti azt, hogy ez nem jön el. Ami viszont aláhúzza az örömet, hogy én nem így és nem ezért lettem tanító, hisz bármelyik pontján az online oktatásomnak elmondhattam volna: mindig úgy éreztem, hogy kisgyereknél többet ártok vele, mint használok.

Természetesen pozitív hozadéka is van jócskán a dolognak: emberi, társadalmi, szakmai. Az elsőt lerendezi ki-ki magában, a másodikat a közösség szépen beépíti, a szakmai dolog fölött viszont nem siklok át: bárhogy nem tetszik nekünk az a terep, amelyben a gyerekeink élnek, közelebb kell hoznunk az iskolát az ő világukhoz, olyan közös nyelvet kell találnunk, amellyel megértjük egymást, amelyben ők otthonosan mozognak, és mi is megtaláljuk a helyünket abban. Új képességekre, készségekre, tudásra, módszerekre van szükség, amit a pályánk elején még hírből se ismert senki. Meg kell találnunk újra és újra magunkban azt a pályakezdőt, aki képes mindennap valami újat tanulni, változni és változtatni.

Dióhéjban ez maradt bennem majd két év után ... és újból itt a karácsony adventi vásár nélkül, Mikulás műsor nélkül, farsang bálok nélkül (ejsze), az arcunk még nem maszk nélkül.

"Meddig kő még kezét mosni, lehet tudni?"

Mag Ottilia

folytatás a 4. oldalról

szes nagy karácsonyfára a központban, és mellette a Szent Családot ábrázoló, ember nagyságú bábukra, ahogy a barlangban körbe veszik a kicsi Jézust. A bárányok szemben állnak a jászollal, mintegy jelképesen meleget lehelve rá. Sok minden történt tizenegynéhány év alatt, amióta a Szent Családot évről évre újra felállítjuk, nem szeretnék hosszú lenni, ezért csak egyet mondok el: egyik évben Béla nézi, hogy a juhok között egy kicsi bárány van, idővel megtudta, ki tette oda, mert ugye a fa juh nem fiadzik!? Sajnos elmarad az idén a gyermekek karácsonyi vására és a közös nagy Szent Család a Népházban.

*"Nektek zengjenek, dél, nyugat s kelet: Jézus, Mária, József!
Tündöklő Napom, két szép csillagom: Jézus, Mária, József!"
Mindenkinek szeretetben, békességben gazdag karácsonyi ünnepeket kívánok és boldog új évet!*

Fazakas Ágnes

Fotó: Fazakas Ágnes

Hétköznapiak és ünnepek a Gellért Alapítványnál

A Szent Gellért Alapítvány számunkra olyan, mint egy oázis vagy egy trópusi sziget a mindennapok mély óceánjában. A hetente tartott szerdai foglalkozások pedig színfoltok a hétköznapi monotonitásban. Mindenki nevében írhatom ezt, hiszen mindig örömmel várjuk a szerdai napot! A találkozás őszinte, meleg üdvözléssel kezdődik reggel családi hangulatban, mert már hosszú évek óta ismerjük egymást. Első bemelegítésként a "hogyan vagy körben?" mindenki beszámol az előző hetéről és arról, hogy érzi magát. Aztán a meghittséget fokozza a napi íge felolvasása, majd ismét egy összefoglaló kör arról, hogy kiből mi ragadt meg az igével kapcsolatban, illetve miért hálás az adott napon. Számomra ez nagyon szép lelki pillanat mindig. Ezt követi egy kötetlen, laza beszélgetés, kávé, tea, nasi, tízórai és egyebek. Ha mindenki kellően felébredt, feltöltődött és ellazult, jöhet a munka, ami keretet ad az egész dolognak, és nem utolsósorban érezzük mi is ez által, hogy hasznosak lehetünk! Általában szappant nemezelünk ilyenkor, de ez változik annak függvényében, hogy milyen ünnep közeledik, mert akkor a tevékenység is más, például advent előtt koszorút készítünk. Év közben időről időre megünnepeljük az alapítványnál a csoporttagok név- vagy születésnapját.

Ilyenkor az ünnepelt hoz egy kis inni- és enni- és a többiek öröme, és közösen ünneplünk, mint egy nagy család. Mert mi már tudjuk, hogy egymásért vagyunk, és közösségben lenni ezért is jó, mert, aki tartozik valahová, az nem lesz magányos, elveszett! Ezt az érzést erősíti bennünk hétről hétre a Szent Gellért Alapítvány azzal, hogy lehetőségünk van nekünk, sérült embereknek is, hogy kimozduljunk, és megéljük a közösségi élet erejét, örömeit és sokszor felejthetetlen pillanatait! Azoknak az embereknek ez különösen fontos, akik nem járnak az alapítványon kívül sehova. A vírushelyzet nem engedte, hogy nagyobb körben találkozzunk idén a szokásos rendezvényeken, de a szerda hála istennek biztos pont maradt számunkra. Hálásak lehetünk ezért az Alapítvány minden munkatársának! Isten áldja őket!

György Emőke

György Emőke: Mi lenne, ha...

Mi lenne, ha dísz helyett a fára szíveinket aggatnánk,
Eltelt karácsonyokról szüleinket faggatnánk?
Ott ragyogna a betlehemi csillag mindannyiunk szemében,
Őszintén bele látnánk egymás elgyötört szívébe.
Mert bent mélyen mindenkiben békegalamb szálldos,
A gyűlölet kérge alatt a gonosz is jószágos.
Az, akiből lett ma vádlott,
Születésekor ő is volt áldott.
Söpörjük ki szívünkbe az ártó szennyet,
Fogadjuk be a kis Jézust, s vele a mennyet!
A másik emberben lássuk meg önmagunk,
Hisz esendőségünkben egyformák vagyunk.
A giccs, fényűzés mögött az emberek hétköznapioktól sebzettek
Lélek-nyomorultak, gyúrt testűek, de szív soványak, kellően
nem edzettek.
Karácsonykor legszebb kincs légy, add hát önmagad,
Mert ez az ajándék a legdrágább árucikknél tovább megmarad!

Mikulásjárás az óvodában

Szokásához híven idén is december 6-án ellátogatott a Mikulás az óvodába, hogy megajándékozza a jó gyermekeket. Talán nincs is olyan kisgyerek, aki ne várná izgatottan a Mikulás érkezését, aki megannyi finomsággal látja el őket. Az utóbbi nehéz időszak járványhelyzete miatt sok gyerek még csak most találkozott először a Mikulással, most hallotta beszélni, most került közvetlen közelbe hozzá. A járványhelyzet miatt természetesen a Mikulás-ünnepség zártkörű volt, csak a gyerekek és a Mikulás volt jelen. Az átélt élmények így is mélyen hatottak a gyerekekre. A kisebbek közül akadt viszont olyan, aki bizony elpityeregte magát, mert megijedt. De a többség lelkesen énekelt és szavalt a Mikulásnak, természetesen jutalomért cserébe. Azután sorba bemutatkoztak a Mikulásnak, elmondták a nevüket és hogy milyen csoportosak. Volt, aki remegő hanggal, volt, aki bátran. Ezután a gyerekek egyenként átvehették a csomagot, volt, aki félve, volt, aki bátran ment oda a Mikuláshoz.

Nálunk csak jó gyerekek vannak, mert virgácsot senki nem kapott. Viszont kapott mindenki nagyon értékes csomagot, amit idén is, akárcsak az előző években, Orbán Zoltán (ismertebb nevén Zottyó) ajánlott fel minden lövétei gyerekeknek. Hála és köszönet érte minden szülő és gyerek nevében!

Összességében elmondhatjuk, hogy egy nagyon szép és élménydús napunk volt. Hiányzott viszont a szülők jelenléte. Úgy gondolom, hogy sok szülő nehezen fogadta el, hogy nem ünnepelhetett együtt gyerekével, tudom, hogy boldogan nézték volna gyermekeik örömteli arcát. Hiszen ez a legszebb és legboldogabb pillanatok egyike. Olyan jó érzés látni, hogy a gyermekek hisznek még a csodában, időnként tegyük így mi, felnőttek is. Talán jövőre... talán elmúlik.

András Angella, óvónő

Fotó: Török - Lázár Anna

Úszásoktatás a lövétei kisiskolásoknak

Ez a harmadik évfolyam az iskolánkban, akik úszásoktatásban vesznek részt. Eredetileg a harmadik osztályosok kezdték a programot, de a járványhelyzet szigorításai miatt ez a generáció csak negyedik osztályban tudott kezdeni. De így is nagyon örülünk, hogy van ez a lehetőség, hogy iskolánk tanulói heti rendszerességgel úszásórákra járhatnak. Idén a Csíki Csobbanó úszótanárai vezetik a lubickoló gyerekcsapatot, és reméljük, hogy nyárra meg is tanulnak úszni, ha a szigorítások sem húzzák keresztbe a terveinket. Az anyagiak előtérmentésének oroszlánrészét ennek az évfolyamnak a Lövétei Szülők Egyesülete vállalta magára, és a Bethlen Gábor Alaptól nyert támogatással el is kezdődött az oktatás már a tanév második hetében. És habár volt egy pár hetes kényszerszünetünk, már sokat tanultak a gyerekek, és ismét folytathatjuk az úszást. Mindenkinek köszönjük a mindennemű támogatást!

András Mónika tanító néni

Fotó: András Mónika

A Mikulás kupa

Nagy örömmel hallottuk, hogy idén megrendezésre kerül a Mikulás kupa. Óriási lelkesedéssel kezdtük az osztályunk tanulóiból kiválasztani a hat legígéretebb focistát. A csoportok sorsolása dec. 7-ére, keddre esett. Így lettek kisorsolva a csapatok:

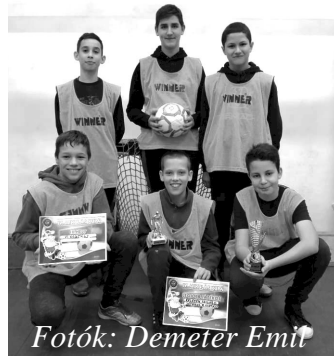
A csoport: VII., VI., V. A
B csoport: VIII. A, VIII. B, V. B

Maga a foci dec. 9-én, csütörtökön 2 órakerkezdődött, és kb. 6:30-kor végződött.

Az első helyezettek a VIII. A-sok lettek, a második helyezettek az V. B tanulói, és mi lettünk a harmadikok. A gólkirály Forgács Rajmond lett a VIII. A-ból, a legjobb játékos díjat pedig osztályunk diákja, Kelemen Szilárd kapta.

Reméljük, jövőre is lesz!

6. osztály

Fotók: Demeter Emi

Hópehely

Hóember, december,
lehette jó ember,
álom, angyal, mikulás,
éjjel-nappal erre jár
ajándék kalácsért.

Ablakon fagyos jég,
angyalok festették.
(Szécsi Márta II. osztály)

A gyerekek örömei

A táj már tiszta hópehely,
olyan, mint egy hótenger.

A fa alatt sok ajándék,
odakint a csillagos ég.
A gyerekek kezében sí,
ideje lenne elindulni.
(András Zsófia II. osztály)

Fagyos tél

Nagyon szép a december,
milyen nagy a hótenger!
Bármi legyen csak sízek,
a síbotommal evezek.

Odabent majd megmelegszem,
megeszem a finom kekszem,
jó lesz majd a melegben,
s utána a hidegben.

(Orbán Olívia II. osztály)

A Mikulás gondolatai

Idén sem volt sok jó gyerek,
Ellenőrzőben a sok rossz jegyek.
Mindenki csak rossz volt,
Így az ajándékok sem jók.

A cipőben sok virgács volt,
Mindenki csak szomorkodott.

Jövőre tán jobbak lesznek,
Így az ajándékok is jobbak lesznek.

Márton Sarolta, IV. osztály

Fotó: Szikszai Berta

Öröm az előkészítő B osztályban, miután megkapták a Mikulástól a tartalmas MILKA csomagokat!

Itt van karácsony

Eljött már december,
készen van a hóember.

Megvan az ajándék,
ünnepel a magyar nép.

(Györgylőrincz Balázs II. osztály)

Decemberben hull a hó,
hóembernek jaj de jó!

Előnyben a kis szánkó,
nincs rád szükség, világháló!

(Varga Zsolt II. osztály)

Régi arcok sárgult fényképeken

A régi lövétei betlehemes játék egykori szereplői, 1970-es évek eleje.

Szilágyi Domokos: **Karácsony**

A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra karácsony.

Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hisz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.

S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony.

*A Lövétei Kiáltó szerkesztősége
áldott ünnepeket és
boldog új évet kíván
minden kedves olvasójának!*

Anyakönyvi hírek - 2021. november

- az anyakönyvi híreket a Polgármesteri Hivatal közli -

Születések száma: 1

GOLICZA ÁBEL, született 2021. november 29- én, a Golicza Vencel és Golicza Ilona-Emőke, Lövéte, 1061. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

GÁBOR MIKLÓS és HARAI ANDREA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a novemberben elhunytak hozzátartozóinak:

GYÖRGY ANNA (LÁZÁR), született 1949-ben, Lövéte, 659. szám

TOKOS ROZÁLIA (PÉTER), született 1948-ban, Lövéte, 1437. szám

GYÖRGY ROZÁLIA (PÁL), született 1936-ban, Lövéte, 913. szám

FAZAKAS LAJOS, született 1953-ban, Lövéte, 698. szám

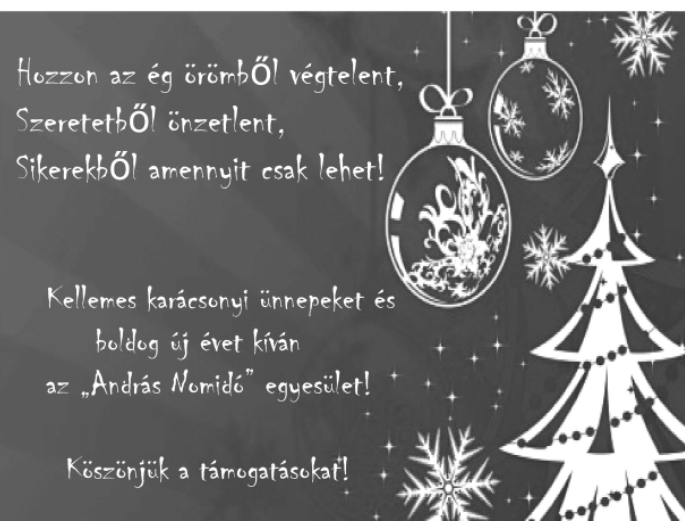
BENCZE ANNA (MIHÁLY), született 1936-ban, Lövéte, 854. szám

Székely humor

Két székely Gyulafehérváron az ortodox és a római katolikus templom előtt beszélget:

- Te Ábel, eiszte ez a román templom magasabb, nagyobb, mint a mű egyházunk temploma?!

- Te, hallod-é, te Áron?! Hát tudnak a miénknél nagyobb, magasabbat építeni, de régebbit nem!

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, András Tamás, Egyed Tünde,

Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Ottilia,

Péter Éva Erika, Szikszai Berta, Tódor Attila, Tódor Lóránd, Török Enikő

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, loveteikialto@freemail.hu